

[Finansministeren.]

dækning af udgifterne. Det ærede medlem var dog nu kommet så langt, at han ville være med til en anden form for dækning; det takker jeg for, og så venter vi at se, hvad det ærede medlem har fundet på til den tid.

Det ærede medlem hr. Rasting mente, at vi allerede nu var begyndt at kigge i statsbudgettet for at finde besparelser og få øget statens indtægter. Det sidste er nu ikke så let blot ved at se i statsbudgettet; der skal andre ting til. Hvis det ærede medlem kan sige os, hvor vi kan spare, tager jeg meget gerne imod anvisningen. Vi står dog stadig fast på, at der ikke kan afholdes udgifter, uden at der skaffes dækning.

Rasting: Når den højtærede finansminister forbeholder sig ret til at gentage sig selv — for at citere finansministerens egne ord — vil også jeg gerne have lov at gentage mig selv i anden omgang og altså fremhæve, at jeg kan ikke godkende og underskrive finansministerens opsparingsteorier. Når finansministeren ganske generelt hævder, at de store formuer er en følge af værdistigning og ikke af opsparing, må jeg sige, som jeg nævnte allerede i mit indlæg ved førstebehandlingen i marts måned, at under begrebet opsparing medtager jeg også sådanne tilfælde, hvor en stor formue er opstået igennem en lang årrække ved den pågældende forretningsmands dygtighed. Man vil ved at se på det danske erhvervsliv blive opmærksom på en række tilfælde, hvor der bag en stor virksomhed står et bestemt navn, og man er ganske klar over, at uden dette navn ville samme virksomhed ikke eksistere. Det kalder jeg opsparing; man kan også bruge udtrykket forretningsdygtighed eller forretningsdygtighed kombineret med sparsommelighed. Naturligvis kommer også værdistigninger i betragtning, navnlig værdistigninger, som er en følge af en foreliggende inflation. Tager man alt dette under eet, er der ingen tvivl om, at de incitament, som har virket ved sådanne formuers opsamling, har været påvirket både af selve det private arveretsinstitut og af arveafgiftslovgivningen, og det er givet, at hvis man går for vidt på et eller andet punkt — hvilket jeg mener man er ved at gøre i øjeblikket — vil konsekvenserne også vise sig; så vil det

vise sig, at det vil blive besværligt for de pågældende at fortsætte; der må optages lån, og man kan risikere, at disse virksomheder ikke vil være interesserede i at virke her i landet, og man kan frygte mange andre farer, som står i modstrid med regeringens almindelige opfordring til befolkningen om at spare.

Det var det ene, jeg gerne ville have lov at sige, nemlig at jeg principielt ikke kan dele finansministerens optimistiske syn på forholdet mellem værdistigning og opsparing. Med hensyn til det andet spørgsmål, spørgsmålet om sammenkobling, er det muligt, det vil være svært at påvise andre indtægts- eller besparelsesmuligheder; men jeg vil dog stadig mene, at den rette måde at gå frem på er — således som det også blev sagt under behandlingen af lovforslaget om „Ungdommens uddannelsesfond“ — endnu en gang at se efter, om der ikke skulle findes en anden udvej end den drastiske at lade et fåtal af befolkningen betale for det, som kommer hele ungdommen tilgode. Jeg tvivler ikke om, at ungdommens uddannelse er en udmærket form for investering — og det er også en investering, som bør foretages — men det er måden, hvorpå investeringen foretages, der for mig er det afgørende.

Finansministeren (Kampmann): Når det ærede medlem hr. Rasting mener, at lovforslaget er så drastisk og vil have en så skadelig virkning, må det så ikke være det ærede medlems sag at finde en anden mulighed for dækning af disse udgifter, udgifter, som det ærede medlem — forstår jeg — gerne vil være med til?

Jeg synes, at det ærede medlem i alle sine økonomiske ræsonnementer glemmer, at disse store virksomheder, som han omtaler, er aktieselskaber, hvor aktierne er fordelt på mange hænder og der derfor er mulighed for, at arveafgiften kan udredes uden alle de frygtelige følger, som det ærede medlem nævner, og som jeg stadig siger ikke er blevet resultatet i andre lande, hvor man har en arveafgift, der er langt større end vor.

(Kort bemærkning).

Rasting: Argumentet med de høje arveafgifter, man har i andre lande, er ikke meget overbevisende for os. Det er nemlig ikke noget tillokkende billede, der viser sig for